

РОЛЬ ГРУПОВОЇ ВЗАЄМОДІЇ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ СПЕЦІАЛІСТІВ

Головною метою вищих навчальних закладів є професійна підготовка випускників до різноманітних видів практичної або наукової діяльності. Тому основний кінцевий результат навчання у ВНЗ складається зі ступеня підготовленості випускників до продуктивного вирішення професійних задач.

У сучасних умовах відбувається перегляд поглядів на сукупність якостей сучасного спеціаліста. Поряд із такими важливими якостями як здатність до самостійного здобуття інформації і вло-

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetman Ky

ність до конструктивної взаємодії між людьми і соціальними групами. Саме у межах соціальної групи, до якої належить і академічна студентська група, відбувається в основному обмін найважливішою інформацією, її вдосконалення та використання.

Отже, на сьогоднішній день питання про сутність групової взаємодії та її роль в процесі професійної підготовки являє собою значний науковий і практичний інтерес. Відносно питань професійної підготовки студентів необхідний пошук таких форм групової взаємодії, які б дозволили значно підвищити її якість.

Дослідження кола цих питань має давню традицію. Особливо добре дана проблема розглядається у межах соціальної психології. Численними дослідженнями у цьому напрямку було доведено, що особистість не можна вивчати поза соціальним контекстом, її безпосереднім середовищем. Виявлено існування ряду групових феноменів, які суттєво визначають характер, сутність і особливості міжособистісного спілкування індивідів у групі. Доведено, що для повної картини відносин в групах необхідно брати до уваги і враховувати роль сукупності всіх суспільних відносин, які визначають закономірності формування особистості у мікросередовищі.

Сьогодні виникає потреба у поглибленні даних пошуків у конкретних практичних сферах, зокрема у сфері освіти і професійної підготовки.

Взаємодія суб'єктів навчання вважається найсуттєвішим чинником успіху освітнього процесу і привертає значну увагу науковців (Р. С. Немов, В. А. Якунін та ін.). Останнім часом усе напо-

легливіше обґрунтовується доцільність введення в сталі організаційні форми навчання спільно взаємодіючого типу навчальної роботи, оскільки він виступає як вирішальний фактор розвитку групи, формування в групі і через групу особистості того, кого навчають. На нашу думку, це актуально насамперед у студентських групах, оскільки потяг до взаємодії в цьому віці обумовлений соціально-психологічними особливостями студентського віку.

Таким чином, завдання наукового дослідження групової взаємодії студентів у процесі професійної підготовки є безумовно актуальним, теоретично і практично значущим. У ході такого дослідження необхідно уточнити категорію групової взаємодії не тільки як складової міжособистісного спілкування, але і як самоцінного компонента успішної професійної діяльності, та розробити форми і методи формування готовності студентів до групової взаємодії під час навчання у ВНЗ.

О. В. Ловка, асистент
кафедри педагогіки та психології

НЕОБХІДНІСТЬ РОЗШИРЕННЯ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ РОЗВИТКУ ТВОРЧОСТІ СТУДЕНТІВ В ЕКОНОМІЧНОМУ ВУЗІ

Насиченість університетської економічної освіти дисциплінами, що вважаються необхідними для набуття статусу високоосвіченого фахівця, веде до підвищеної структурованості процесу навчання, дуже сильної орієнтації студентів на результат, на отримання певного багажу знань, але тим самим деякою мірою студент втрачає можливість включення до процесуального аспекту навчання.

Результати пілотних опитувань студентів КНЕУ під час навчального процесу з курсу «Психологія діяльності та навчальний менеджмент» показали, що суто пізнавальна мотивація студентів у навчанні займає найнижчий рейтинг поряд із статусною мотивацією (бажання досягнути високого статусу) та отримання диплому. Тому вважається доцільним звернутися саме до методів, що орієнтують студента на заглиблення у навчальний процес, і тим самим досягти підвищення його захоплення безпосередньо навчальним процесом, без чого неможливе довготривале утримання набутих знань. Такими методами можуть стати методи розвитку творчості і креативності (творчого потенціалу).